

CZEGŐ ZOLTÁN

*Anyámról anyáknak**Neved lebeg minden zászlón?*

*Ha az anyák visszajárhatnának,
én bizony megkérdezném az Anyám:
ott mennyire hidegek a házak,
és van-e morzsa az Úr asztalán?*

*Simogat-e árnyék aratáskor?
Áttetsző-e a havas fergeteg?
Engedik-e iskolába fázva
és éhesen az édes gyermeket?*

*Úgy van-e ott fenn is, hogy jó anya
fogcsikorgatva sem lehet éhes?
Fölcsattan-e ott is az a hang, hogy
az igazság miért egyszemélyes?*

*Azt már itt is nagyon megtanultuk:
szász arcunk van, azt is mind megütnék.
Arasszal meg singgel mér az Isten?
S milyen jelre nyílik ott a lépték?*

*Ott immár nincs és nem léssen halál.
Mert nincs aki és nincs kit eltemet.
Engedik-e érettünk imázni,
Ki étlen nevelt kilenc gyermeket?*

*Nincs fenyőfa? Nincs kopár karácsony?
S mind boldogok a tiszta szívűek?
Anyám, neved lebeg minden zászlón?
Most sincs ki jobban szeret kívüled.*

Köszöntjük a hetvenéves költőt

